

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 16 Iulie st. v.

Ardealul e țeară frumoasă, are munți și văi, păduri și livezi, are țarine și pășuni întinse, are izvoare răscolitoare și riuri cu apă limpede și are sate și orașe pline de oameni voinici și de femei frumoase.

Multe vede ochiul și multe poate să învețe omul, care scie să vadă, aici în țeara Ardealului, și de aceea o seamă de „savanții” din Budapesta, oameni doritori de a vedea multe și de a învăța multe, au luat hotărârea de a face o excursiune prin Ardeal, ca să vadă țeara aceasta, despre care mulți vor fi vorbit până acum, fără-ca să o cunoască din propria lor intuițiune.

Bine fac! Să vină, să vadă, să învețe, ca să poată judeca în cunoștință de cauză despre cele ce se petrec aici.

Maghiarii însă fac, când fac câte ceva, cu mare alai, cu svon, cu tîmbălău, cu băndi și steaguri, cu bancheturi vesele și sgomotoase.

Tot astfel au să-și facă și „savanții” din Budapesta excursiunea. Vin mulți, vin cu eclat, vin cu tren separat și nu vin ei singuri, ci au de gând să aducă cu dinșii și raportori de ai diarelor din Budapesta, din Viena și din Berlin, pentru-ca să meargă vestea în toată lumea despre frumsețea țării acesteia și despre fericirea muritorilor ce se adăpostesc într'însa.

Dar' gardă cine are să fie? Cine are să-și primească pe oaspeții distinși? cine are să-și poarte de ici până colo și să le arete frumsețea țării?

Cine oare, dacă nu „reuniunea de cultură” din Cluj? Ea e astăzi stăpân aici în țeară; ea este cea mai de aproape chemată a purta de grije, ca cei ce vin să vadă numai ceea-ce se cuvine celui din nou venit a vedea.

„Reuniunea” a și început deci pregătirile de primire atât în centru, la Cluj, cât și prin deosebitele orașe din țeară, unde se află sediul filialelor, ear' diarele din Cluj fac propagandă și ne îndeamnă

pe toți să ne unim frățesce într'întîmpinarea „savanților”, care nu vin ei singuri, ci însoțiți de un întreg aparat publicistic.

Ei bine! — Sîntem acasă cu toții: cine vrea, poate să ne găsească și să afle, dacă vrea, adevărul asupra noastră.

Nu-i vorba, puțini vor fi între „savanții”, pe care-i așteptăm, care vin să vadă și să învețe; cei mai mulți vor fi venind să iee aer și să-și petreacă timpul: vor fi cu toate acestea între cei ce iau parte la această expedițiune de explorare și oameni, care vîd cu ochii lor și cărora adevărurile li se impun.

Și mulți dintre acestia vor învăța minte pe aici prin Ardeal și se vor întoarce desilusionați de aici.

Căci ori-și-cum ar fi colorați ochelarii, prin care „reuniunea” îi va face să privească lucrurile, nu poate nimeni să se apropie de munții Carpaților, fără-ca să simță, că intră în o atmosferă socială cu totul deosebită de ceea de pe șesul Țării-unguresci.

Venind despre Apus, noi Românii, când ne apropiem de Oradea-mare, de Chitihaz ori de Seghedin, începem a respira mai ușor, căci simțim, că în preajma acestor locuri se încep pulsațiunile unei vieți mai priincioase pentru noi, și când simțim vîntul ce adie dinspre dealurile apropiate, fără de veste ne scapă cuvintele: Sîntem acasă!

Și dacă mai ușor respirăm noi, când vedem prima brazdă trasă de plugul Românului, greu de tot vor fi respirând cei ce-și fac absurda iluziune, că rînduit este, ca odată pămîntul acesta să fie maghiar.

O, greu afară din seamă, trebuie să fie sentimentul, de care se cuprind asemenea oameni, când vîd, că oare trec și zile trec și merg mereu în calea lor, fără-ca să găsească mase încheiate de populațiune maghiară, și află, că la dreapta și la stînga masele române devin tot mai compacte și tot mai inaccesibile pentru

spiritul ce se propagă din Budapesta și din Cluj.

Dar' dacă greu e sentimentul acesta, e totodată și salutar. E peste putință, ca oameni rezonabili să-1 aibă, fără-ca să-și vină în fire și fără-ca să ajungă în cele din urmă la convingerea, că fatală e direcțiunea, în care societatea maghiară s'a lăsat să fie împinsă.

Și vor fi între „savanții” din Budapesta, vor fi mai ales între raportorii, pe care-i aduc cu dinșii câțiva oameni, care vor vedea cu ochii lor, vor înțelege cu mintea lor și vor ajunge la această convingere.

Și de aceea bine fac că vin cei-ce vin, căci fi-vor între dinșii destui, care vor învăța minte aici în țeara aceasta, care are viitor frumos, deși atât de trist e prezentul ei.

„Reuniunea de cultură” să-1 primească, să le facă onorurile, să-1 poarte cum îi va plăce, să li se plîngă de pericoul cel mare al românisirii și să cerșească mereu „ajutor” dela „patria mămă” pentru „sentinelele expuse” ale națiunii maghiare, noi tot noi rămânem și comorile Ungariei nici adunate toate la un loc nu sînt destule, ca să înăbușe viața românească de pe acest pămînt.

Cel-ce vine aici, vrînd-nevrînd, pe aceasta o vede.

Revistă politică.

Sibiu, 16 Iulie st. v.

Singuraticile ministerii de resort ungare și-au predat deja de mult ministrului de finance preliminarele lor de budget pentru anul viitor. După-cum ne spun jurnalele unguresci, aceste preliminare ar arăta, afară de budgetul ministerului de honveți, economisări însemnate și după-cum s'ar prevedea, consiliul de miniștri ce se va ține în decursul lunei viitoare poate că va mai restrînge după puțință singuraticile preliminare.

Polemizînd cu o corespondență oficială din Pesta, „Kreuzzeitung”

aduce o împărtășire despre negocierile convenționale cu Austro-Ungaria, care pare a se basa pe informațiuni autentice. Foaia conservativă scrie: „Unei corespondențe litografate, ce apare în Pesta și își dă aerul de oficioasă, i-se scrie din Berlin, că negocierile convenționale dintre Germania și Austro-Ungaria ar avu să se înceapă în Septemvrie și că „după-ce” guvernul german nu „poate” fi neaplecat a încheia cel puțin o convenție de cea mai mare favorizare, respective a prolunga actuala convenție, negocierile ce probabil se vor ține în Berlin nu vor dura mult. După cât scim noi însă, în privința acestui obiect nu s'a hotărît încă nimic. Convenția ce există actualmintre între Germania și Austro-Ungaria expiră cu finea acestui an. Ce e drept, noua negocieri sînt puse în perspectivă. Dar' terminul pentru începerea acelor, precăt auzim noi, încă nu s'a fixat.”

Tot atât de rele sînt șansele și pentru înnoirea unei convenții comerciale și vamale între România și Austro-Ungaria. Eată ce i-se depeșează din București diarului „Neue Freie Presse”: „Conform scirilor de aici, grănele române vor sosi în piețele Europei-de-Vest înaintea grănelor austro-ungare, mulțumită favorabilelor conjeturi de comunicațiune.” Și jurnalul vienez face acestei sciri următorul comentariu:

„Această scire, care în forma cum ne vine de abia poate fi adevărată, corespunde opintirilor, ce se fac în România spre a încungiuira consecuențele războiului vamal cu Austro-Ungaria. Mai nainte era pentru grănele române cel mai însemnat cumpărător Ungaria, care întrebuinta produsul român pentru morile sale și drept ramplasant pentru propriile ei mărfuri mai fine. Acum România e avisată a-și vinde grăul în acele piețe, unde exportăm și noi cerealele noastre. Cât privește speșele de exportare, România e într'atîta în avantajul mai mare, într'atîta stă la dispoziție calea Dunării și apoi transportul maritim, în vreme-ce grănele unguresci trebuie să facă transportul pe căi lungi cu calea ferată până în Șvițera și până în Europa-de-Vest, și cel puțin până la Triest și Fiume. La toată întîmplarea cerealele române vor face concurență celor ungare și chiar aceea e una dintre cele mai triste consecuențe ale războiului vamal, că prin el sînt păgubite amăn-

Foița „Tribunei”.

Croitorul și cei trei feciori.

— Poveste. —

(Urmare și fine.)

Asta se 'ntîmplase noaptea . . . Des apoi de dimineață
Feciorul din pat se scoală, se spală frumos pe față,
Se 'mbracă și pleacă earăși la drum cătră tatăl seu,
520. Căci cu mare nerăbdare, cu foc aprig, tot mereu
Doria pe părinți să-și vadă, frații și prietini
Cu cari bine-și petrecuse pîn'erau mai mititei;
El ducea acum cu sine și mîșuța și măgarul,
După-ce de 'nșelăciune săturase pe crășmarul. —
Cătr'ameași ajunse-acasă . . . Tatăl-seu acū-l întreabă:
— „De când rătăcesci prin lume, ce-ai făcut, fiule dragă?”
— „M'am făcut strugar, tătucă! sciu lucra cu lemnul bine,
„Fac tot felul de obiecte, cari în lume sînt mai fine!..“
— „Măestria ta e bună — dice earăși taică-l-seu —
530. „Dar' ca plată dela gazdă ce-ai avut tu, dragul meu?”

— „Un sac și în el o bătă?” — dice dînsul trăgînat —
— „Ce dracu? un sac și-o bătă?... asta-i tot ce-ai căpătat?”
„O bătă-ți puteai tu face din ori-ce lemn dela noi,
„Ear' de sac n'ai nici o lipsă . . . Măi copii! Amar de voi!
„N'ăți scit nici cere plată dela ai voștri stăpâni,
„Ci venirăți toți acasă cîte c'o minune 'n mîni,
„Deși ați slugit atîta!.. — „Tată, nu te supăra!
„Nu așa cum crești stă lucrul cu sacul și bătă mea,
„Când eu dic cătr'a mea bătă: — „Bătă! afară din sac!”
540. „Ese-atunci din sac afară tot sîrînd din cap în cap,
„Și de-ar fi în a ei cale oameni mii și sute stînd,
„Ea în mijlocul lor sare și-i lovesce rînd pe rînd
„Și atîta 'mi-i tot bate, pînă jos toți vor pica
„Și pîn'o opresc dîcîndu-i: „Bagă-te 'n sac, bătă mea!”
„Veți cu astă bătă, tată, eu de nou am căștigat
„Masa scumpă și măgarul, ce-ai mei frați le-au căpătat
„Ca plată del'a lor gazde . . . ear' vicleanul de crășmar
„Le-a furat, dînd pentru ele masă rea și rău măgar . . .

„Acum, tată, și să vină câți vecini și cunoscuți,
550. „Ca să mînce-odată bine și să-și fac pe toți avuți,
„Să le bag în buzunare bani de aur selicioși,
„Și să-și vîd pe toți odată sătui bine și voioși!..“
Și ar merge . . . și n'ar merge croitorul cel bătrîn,
Cumcă ear' se păcălesce era tot cu fri-ca 'n sin;
Dară tot se hotăresce să mai meargă în-c'odată:
Merse și chemă vecinii la mîncare fără plată.
Și nici trecu multă vreme, pînă curtea se umplu,
Când feciorul cest mai tînăr loc în mijloc își făcu,
Și-aducînd o măsăriță, jos frumos o întindea,
560. Și-aducînd apoi măgarul, îl făcu să stea pe ea,
Apoi chemă pe-al seu frate ce slugise la morar,
Dîcînd: — „Hai, de te 'nțelege, cum tu scii cu-al tîu măgar!”
Asta vine și grăesce: „Ei, fă-mi bani, măgarul meu!”
Și 'ncepî atunci măgarul a turna la bani mereu,
Pîn'ce umplu măsărița și pe jos încă picau;
Eară oamenii de asta lucru mult se minunau,

Și se puse fiecare și-și luă atîția bani,
Cât putea ca să trăiască cu ei un lung șir de ani...
(Nu sciu dacă mint, dar' mie, pare-mi că și tu ai vră de-acelea.)
570. Să-ți încarci odată punga cu bani mîndri de-acelea.)
Acum tot strugaru-aduce și mîșuța și o pune,
Ca ai sei oaspeți să vadă încă o mare minune,
Apoi cheamă pe mîșarul: — „Hai, grăesce tu cu ea!”
Dînsul vine și îi dice: „Întinde-te, masa mea!”
Și mîșuța 'mi-se 'ntinse, cât la dînsa în-căpeau
Toți câți în această curte adunați acum erau;
Fiecare-avea tăierul, lingurița și furcuța,
Cuțitul și păhărelul și-apoi lîngă el sticluta
Cu prea bună beutură, cum în lume n'au vădut
580. Nici unul din cei de față cât în lume-au petrecut.
Se finu un ospet mare, diua toată pînă 'n seară,
Și-apoi și în ceea diuă pînă tocmai seara eară!..
Toți erau cu bucurie, toți se săturară bine,
Căci mîncări și beutură era cât vrea ori și cine!..

două state, perzând România pe cel mai însemnat cumpărător, ear' Ungaria primind un nou concurent."

La ședința Săbății dela 16 l. c., în care dl Stoiloff comunică deputaților declarațiile prințului Ferdinand de Coburg, n'au participat mai mult de 30 de deputați. Deslușirile ministrului-preșident privitoare la timpul sosirii prințului în Bulgaria au fost de un caracter cu totul nehotărât, și astfel situația încă e cu totul nedefinită.

Regenții bulgari se află în Varna la băile de mare, de asemenea și miniștrii Radoslavoff și Ivanceff.

Relativ la cestiunea egipteană, Sultanul își dă mereu silința de a dovedi guvernului englez, că el nu în contra esenței, ci în contra formeii convenției neratificate a avut de obiecționat, și a însărcinat pe Rustem-Pașa a lucra la lordul Salisbury într'acolo, ca să se demită la noua negocieri în scopul, de a modifica convenția potrivit cu vederile Sultanului. Cu toate că lordul Salisbury denegă aceasta în cel mai energic mod, cel din urmă consiliu de miniștri turcești a decis să se trimită noua declarațiuni cabinetului englez, ceea-ce s'a și întâmplat la 22 l. c.

Cronică.

Dela curte. Maiestatea Sa Împărăteasa va sosi în 3 August n. din Angliera în Kreuth (Bavaria) pentru a face cură. În timpul petrecerii Maiestății Sale pe pământul bavarez, ducesa Ludovica, mama și ducele Dr. Carol Teodor, frațele împărătesei cu soția, vor lua locuința în apropiere de Kreuth la Tegernsee. Se știe, că după întrevădarea dela Gastein și Maiestatea Sa Împăratul-Rege va merge la Kreuth.

Numiri. Președintele tribunalului reg. din Sibiu a numit pe juristii absolvenți: Ștefan Hidegh, de practicanț de drepturi cu diurnă, și pe Albert Arz, de practicanț de drepturi fără diurnă la tribunalul reg. de aci.

† Aron Florian. Aflăm în „Românul” următoarea scire tristă: „Unul dintre cei mai vrednici apostoli ai răspândirii culturii în România, fostul profesor de istorie Aron Florian, a încetat aci noapte din viață. Corpul mult regretatului octogenar s'a depus astăzi (25 Iulie n.) în biserica sf. George. De aci va fi condus mâine la locul de vecinică odihnă la cimiterul Șerban-Vodă". Regretatul a fost unul din pleiada de Ardeleni, trecut dincolo spre luminarea neamului lor. În biografia lui nu se poate altcum suprima, că dînsul a fost primul redactor al „Telegrafului Român”. — Unde a mai ajuns acest diar astăzi!!

Furnisări de postavuri în Ardeal. Ministrul reg. ung. de honveți a comandat 15.000 metri postav de mantele la fabricanți de postav din Ardeal. Dintr'acesta au să se producă 10.000 metri în Brașov și 5000 metri în Sibiu. Comanda se urcă la un preț de 45.000 fl.

Stipendii vacante. Cu începutul anului școlar 1887/8 sînt de a se conferi din fondurile arhidiecezane gr.-or. următoarele stipendii: 1. Un stipendiu de 100 fl. și unul de 60 fl. din fon-

dațiunea Francisc Iosefină pentru studenți de ori-și-ce categorii. 2. Un stipendiu de 100 fl. și două câte de 60 fl. din fundațiunea Cologea pentru studenții de ori-și-ce categorii. 3. Un stipendiu de 50 fl. din fundațiunea Peioviici pentru un student la scoalele medii.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și aștearnă suplicele la consistorul arhidiecezane gr.-or. până la 10/22 August a. c. accludend documentele următoare: a) atestat dela oficiul parohial din comuna, la care aparțin despre aceea, că sînt Români greco-orientali; b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate; c) atestat medical, că sînt trupește sănătoși; d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților și despre starea lor materială; e) eventual alte atestate recomandătoare. Suplicanții au a numi în suplicile lor institutul de învățământ, la care voiesc a-și face studiile.

Expoziție. Reuniunea economică din Făgăraș va arăta, după-cum aflăm din „Kolozsvár”, la 18 Septembrie n. în Zernesci o expoziție de vite, produse economice și articole de industrie de casă. Sub decursul expoziției va fi și un curs de cai.

Petrecere de vară. Societatea „Concordia” în Blaj, invită la petrecerea de vară, care se va ține Duminică în 31 Iulie st. n. a. c. în grădina lui D. Comșa în „Veza”. Începutul la 2 oare postmeridiane. NB. În cas de timp nefavorabil, petrecerea se va amîna pe Duminică proxima următoare.

Testamentul episcopului Arnold Ipolyi se va anula, deoarece Ipolyi n'a depus taxa pentru liberul drept de testare și prin urmare n'a fost îndreptățit, conform dispozițiilor regulamentului Colloncinian, să excludă rudenii dela o terțialitate a moștenirii. Averele ce a rămas după episcopul Ipolyi se urcă la 400.000 fl.

Jurnalisticii maghiari și guvernul austriac. Se telegrafează din Budapesta cu data 20 Iulie n. diarului „Neue Fr. Pr.”: Ministerul de finanțe ungar a conces institutului de pensiune al jurnalistilor maghiari și altor reuniuni umanitare arangeara de loterii și vinderea losurilor acestora. Totodată ceru institutul de pensiune prin d-nii Jókai, M. Falk și L. Csavolszky și dela guvernul austriac permișiunea de a vinde losurile loteriei proiectate și în provinciile reprezentate în consiliul imperial din Viena. Guvernul ungar a spriginit cererea numiilor domni și se spera, că guvernul austriac nu va hesita a-i satisface, căci înainte de aceea cu trei săptămîni și guvernul ungar a conces vinderea în Ungaria a losurilor loteriei pentru clădirea teatrului din Praga. Se spera, că guvernul austriac va documenta aceeași culanță față cu fondul de pensiune al jurnalistilor maghiari. Ieri însă sosi la ministrul de finanțe o încunoscîntare, că consiliul ministrilor austriaci a respins cererea jurnalistilor maghiari. Institutul de pensiune nici n'a fost încunoscîntat, ci petițiunea lui a fost simplu retrimisă la ministrul de finanțe. În Budapesta atât faptul cât și forma respingerii au produs uimire mare.

Sinucideri în Cluj. Dacă ne-am impune să fim în curent cu toate sinuciderile din Cluj, am pute aproape în fiecare zi înregistra câte o sinucidere. Astfel s'a sinucis alaltăieri sodalul de zidar Francisc Hanț, ear' ieri a încercat a se sinucide o femeie cu numele Roza Fazakas, voină a se arunca de pe palatul de foriesterie, ce se edifică acum pe piața Trencinului din Cluj. Chiar când voia să se arunce o oprise zidarul Gabriel Majos.

Din Croația. Se telegrafează din Agram, că în Sâmbăta trecută un orcan teribil a causat pagube mari în mai multe părți ale Croației. Mai multe vieți de om au căzut jertfă orcanului.

Revolta țeranilor din Galiția. O telegramă din Viena desminte scirile despre pretinsa revoltă a țeranilor din cercul Rudki în Galiția. Ce e drept, în luna Maiu a. c. s'au întâmplat excese între țeranii cercului Rudki din cauza introducerii legii pentru drumuri, dar' acum întreagă Galiția este liniștită. Scirea lui „Prager Tagblatt” despre trimiterea celor 180 gendarmi în Galiția este nefundată. Adevărat este, că s'au detașat 59 gendarmi în Galiția, dar' acesta este numărul cu care s'a sporit gendarmeria în Galiția, după-cum a fost hotărît mai de mult.

Încă un emigrant. S'a acordat dlui doctor Emil Pușcariu, fiul septemvirului Ioan cav. de Pușcariu, dreptul de liberă practică a medicinii în România.

Sultanul și Krupp. După-cum se telegrafează din Constantinopol, Sultanul a trimis fiului repositului Alfred Krupp expresiunea condolenței sale.

Bibliografie. „Meseriașul român”. Foaie pentru învățatură și petrecere, întocmită pentru meseriași și toți iubitorii de meserii. Ese la 1-a 15 a fiecărei luni. Brașov, 15/27 Iulie 1887. Anul II. Nr. 14. Sumar: Ce fel de cunoscînte trebuie să aibă meseriașii, afară de cunoscînte referitoare la meseria lor? — Tractarea ucenicilor (învățăcelilor). — Foița: Întocmiri sanitare și igienice pentru lucrătorii din fabrici. — Felurite pentru meseriași. — Multe și mărunt. — Diverse. — Glume. — Tergurile dela 15—31 Iulie 1887. — Posta Redacțiunii.

Încunoscîntare

despre școala civilă de stat din Lipova împreună cu o școală comercială medie.

Înaltul minister reg. ung. de culte și învățământ cu datul 13 Iunie 1887 nr. 46.191/886 a dispus, ca pre lungă școala civilă să se alăture și o școală specială comercială, care se va deschide — (clasa I) la 1 Septembrie a. c.

În I-a clasă a școlii comerciale se vor primi elevi, care au absolvit cu succes bun patru (4) clase gimnasiale, reale ori civile, sau și aceia, care avînd etatea de 14 ani vor pute face examen de primire, din cele 4 clase mai sus amintite.

Școala comercială va ave 3 cursuri (clase) și elevii, care vor absolva cursul al 3-lea, vor face examen de maturitate, în prezența exmîșilor comisarilor ministeriali.

În înțelesul ordinațiunii ministeriale din 3 August 1885 nr. 29.801, pentru școala comercială sustau și se vor aplica acele dispozițiuni disciplinare, care sînt prescrise pentru gimnasil și școlile reale; direcțiunea și profesorii institutului încă a se acomoda acelora. Tot pe baza acelei dispozițiuni — școala civilă împreună cu școala comercială, este egală în rang cu gimnasil și cu școala reală și este părtașă de toate acele favoruri, ce se compet școlilor medii.

Elevii care au absolvat școala comercială, pe baza legii despre calificarea ofițanților (art. I din 1883), pre lungă cariera: industrială, comercială și a institutelor de bani, mai pot fi aplicați și pe alte terene:

a) la branșa postal (§. 14) ca prim ofițant, ofițant și practicanț.

b) la branșa de cassă (§. 18) ca ofițant la cassa centrală de stat și la oficiul de dare; casar municipal, controlor, comptabil; mai departe la podurile de stat ca cassar și controlor.

c) la branșa de manipulare (§. 22) ca inspector la magazinele și traficele de tabac și ofițant la direcțiunea de loterie.

d) la cassele de pemnorare (§. 22) ca director la cassa de pemnorare, controlor, protocolist, cassar și ofițant de supraveghere.

e) la oficiile căilor ferate, dacă absolvează cursurile speciale de calificare.

La aceste cursuri absolvenții școlii comerciale — se admit — fără a fi supuși examenului de primire.

f) Dacă face examen de stat din comptabilitate, la care se admite la doi ani de praxă după denumire, atunci află aplicare la toate oficiile și institutele statului de comptabilitate, precum: la ministerii, municipii, și la orașele cu drepturi legislative, la direcțiunile de finanțe, la inspectoratele de contribuțiune, la oficiile de dare, de imposit, la direcțiunile bunurilor statului, la montanistică și monetarie, la tipografia de stat, la direcțiunile de loterie, postă și telegraf ș. a.

La favorul de voluntar pe un an pot conta numai acei elevi ai școlii comerciale, cari pot documenta că la primirea lor în școala comercială — au fost absolvenți de 4 clase gimn., reale ori civile, și cari au obținut cu succes bun examenul de maturitate.

Cari doresc a continua și a se califica și mai departe, pot intra în curs. al IV-lea al academiei comerciale din Budapesta ori Cluj, unde apoi se califică pentru comerț cu Orientul. Elevii, cari au absolvat cu eminență cursul al IV-lea, înaltul regim se îngrijesc a-i aplica în România pe la consulate.

Absolvenții școlii comerciale, cari voiesc a păși pe terenul economic în Magyar-Ovár, și în toate institutele patriotice de economie; ear' cari doresc a se prepara pentru profesura de comerț — aceia pot continua științele speciale la universitate.

Obiectele de învățatură pentru școala comercială sînt următoarele:

a) Generale: 1. Religiunea și morala. 2. Limba maghiară și literatura. 3. Limba germană. 4. Limba franceză. 5. Istoria în legătură cu istoria comercială (I. și II. clasă). 6. Constituția și cunoscînte de drept (II. clasă). 7. Matematica (I. și II. clasă). 8. Chemia (I. clasă). 9. Fisica (I. clasă). 10. Cîntarea și 11. Gimnastica (I. și II. cl.)

b) Speciale: 12. Aritmetica comercială. 13. Comptabilitatea. 14. Cunoscînte și corespondențe comerciale. 15. Merceologia și tehnologia. 16. Dreptul cambial, comercial și industrial (III. cl.) 17. Economia națională și știința financiară (III. clasă). 18. Exerciții cancelariale de model (III. clasă).

Facem atenți pe P. T. părinții din provincie, că înscolarea în Lipova costă mai puțin bani ca în alte orașe mai mari; aerul și apa sînt mai bune și mai curate, de altă parte și asupra purității elevilor, se poate supraveghia mai bine și mai ușor ca în alte orașe.

Elevii din provincie se provod afară din institut — pe la familii bune, cari la începerea anului școlastic — se oferează a primi elevi în cost pentru 15—20—25—30 fl. pe lună; alții și mai ieftin.

În sfîrșit se înscîntează P. T. părinți ai elevilor din provincie — că pe fiii lor numai la acele familii li se permite a-i aședa — unde pot afla o îngrijire bună — și stau sub o disciplină strictă. Spre acest scop respectivii părinți să se adreseze către direcțiune.

Informațiuni mai detaliate se dau fie cu vorba fie în scris prin

Lipova, 15 Iulie 1887.

Directiune.

Asociațiunea

Liceului nou de d-șoare din Iași.

Prospect.

Un curent favorabil s'a introdus în societatea noastră pentru instrucțiunea femeii.

Acest curent este cu atât mai de mare importanță, căci societatea tinde a da femeii o in-

(Nu știu dacă mint, dar' mie, pare-mi că și tu te-ai pune
La mîșuța încărcată și-ai mîncă... cum?...
nu se spune!...)
...
Acum apoi croitorul bagă toate într'un sac
Ale sale mîșuțuri, ce nu-i mai erau pe
plac,
Și se puse cu feciorii să trăească 'n bine
mare,
590. Fericire, bucurie și în mare desfătare...
...
* * *

Dar' cu capra cum rămîne? dînsa, care
a făcut
Croitorul de feciorii rînd pe rînd 'și-i-a
bătut
Și 'i-a alungat în lume?!... Ea, frate,
s'a fost băgat
În a vulpei vizuină, unde cîntă vreme-a
stat...
Cînd venia vulpea acasă și 'n pesceră
cîntă...
Doamne sfinte! că de frică mai și mai că
nu crepa,
Căci vedu două lumine scilpind în pes-
cera ei:
Erau cei doi ochi ai caprei ce sta 'n fun-
dul pescerei...
Vulpea tare spăriată fuge iute înapoi
600. Și n'ar mai fi mers acasă nici doar' pentru
doi rățoi...

Cum fugia cu frica 'n oase eată, frate, se
'ntâlni,
Cu un urs ce o opresce și frumos așa-i
grăi:
— „Ce 'ți-e ție, soră vulpe, de fugi așa
spăriată,
„Tremuri toată ca și varga, doară nu ești
căpiată?...“
— „Vai de mine! — ție vulpea — nu
știu cine s'o băgat
„În pescera mea acuma și-acolo s'a aședat;
„Cînd vrusei să merg în luntru, vedui doi
ochi scilpicioși
„Cum-i para cea aprinsă... chiar așa
de luminoși!...“
— „Hai cu mine, tu surată! vin' c'om face
noi ce-om face
610. „Și 'l-om scoate de acolo, tot acolo nu-i
dăm pace;
„Haid', arată-mi mie strunga!...“ Și se
duser' împreună,
Ca să scoată acea fiară 'nfrișoată și ne-
bună...
Cînd la pesceră ajunser', ursu-n luntru
se băgă,
Dar' cînd vedu ochii caprei, ce spre dînsul
cîntă,
Așa frică 'mi-l cuprinse, că nu scia cum
să eaze
Mai iute pe ușa-afară și se fugă către casă...
Cum fugia și el și vulpea, cu albina se
'ntâlnește
Care, cînd le vede fuga, iute astfel îi grăește:

— „Ursule! de ce 'ți-e fața așa tare spăriată?
620. „De ce fugi așa cu spaimă, par'că nu ai
mintea toată?
„Tu aveai tot voe bună, unde-acum o ai
lăsat,
„De alergi ca vai de tine... doară nu ești
căpiată?...“
— „Lasă-mă, albină dragă!... Adu numai
ce-am păfit,
— ție ursul plin de spaimă cu glas slab
și răgușit —
„A venit surata vulpe și 'mi-a spus că 'n
casa ei
„Este ceva bidiganie cu ochi mari și foarte rei
„Și n'o poate scoate-afară... și m'am dus
cu ea și eu
„Să-i ajut doară va scoate, și s'o scap de
acest reu,
„Dar' se vede numai, surată, că elucru 'nfri-
coșat,
630. „Ce 'n pescera biete vulpe nu de mult s'a
aședat:
„Are nise ochi ca focul arđetori și scilpicioși,
„Gîndesci că cu ei te mîncă... ție așa-s
de luminoși!
„Nu poți sta cu el de vorbă!...“ Ear' albina
le grăește:
— „O, voi proaste animale! frica cum vă
nebunesc!
„Vedeți, io-s o creatură slăbuță de tot, și
mică
„Și de-aceea bidiganie, credeți-mă, nu 'mi-e
frică!

„Eu de loc vi-o scot afară; — haidăți voi
numai cu mine
„De-arătați-mi vizuina unde-i acel „oare-
cine“,
„Căci cum merg și cum mă vede îndat' sări
afară,
640. „Eară vulpea 'n vizuină poate fi stăpîna
eară!...“
Și sbură mica albină în pescera 'ntunecată
Și se puse chiar pe frunte la capra prea
blăstemată,
Și după-ce-o 'mpunse-odată cu al seu ac
veninos
O-alungă de-aci afară, ca și cum n'ar mai
fi fost...
Apoi capra 'n lumea largă începă a pribegi,
Și c'a murit ori trăește... până aci ni-
meni nu sci...

Nojag, August 1886.

(După Ferdinand Schmidt.)

Ioan Moța.

Arta de a ajunge bîtrînețe adînci și fericite.

(După felurite scriitori.)

I.

(Urmare.)

Oamenii își uită de adevăratele legi ale
naturei, prin a căror observare singur e numai
cu puțină prelungirea vieții. În loc de a urma
cu înțelepciune acestor legi, ei căutără mij-

strucțiune tot mai înaltă și prin urmare mai reală, mai productivă.

Această tendință menită a da societății o altă față, a devenit deja o necesitate recunoscută; dar' dela recunoaștere până la executare trece adese-ori un timp mai lung de-cât ar trebui.

În adevăr o societate, care scie să simțască pulsul momentelor, ea mai întinsă trebuie să dea expresiune necesităților sale, chiar ea trebuie să se silească a le îndeplini de-ocamdată, și numai așa se va vedea în urmă motivată și autoritatea, statul, a lua lucrul în mână și a-l ridica la o cestiune de înaltă ordine.

Instrucțiunea mai înaltă a femeii se află la noi în această stare.

Statul a răspuns până acum în această privință numai la primele necesități, și mai ales încât putea să aducă totodată servicii instrucțiunii primare, creând în acest înțeles câteva școli secundare de fete.

Aceste nemai mulțumind credințele societății, ce reclamă lumină mai multă și mai întinsă, au dat naștere la o sumă de așa numite licee de fete întemeiate și susținute de privați.

Trebuie să recunoaștem, că inițiativa privată pe cât este o consecuență naturală a necesităților societății, pe atât își are și defectele sale. Aceste defecte s'au pronunțat la noi cu atât mai virtuos, căci din lipsa unei anume legi și regulamentări a instrucțiunii private, s'au introdus pe acest important teren elemente adese-ori cu totul improprie pentru instrucțiune și educațiune.

Până când însă societatea va fi avisată pentru instrucțiunea mai înaltă a femeii la inițiativa privată, nu mai încapă îndoială, că instrucțiunea va fi cu atât mai solidă și mai pozitivă, cu cât se angajează, în loc de unul singur, o grupă sau o asociațiune de oameni, anume chemați a instrui, a lumina și a educa tinera generațiune, pentru a oferi publicului toate garanțele posibile pentru o bună instrucțiune și educațiune. Lipsa unei asemenea instituțiuni este de mult simțită în orașul nostru.

Pentru a răspunde acestei necesități, pentru a oferi generațiunii femeiești și instrucțiune cât se poate mai serioasă ca știință și mai solidă ca educațiune morală și națională, subsemnata directoroară a Liceului nou de domnișoare, s'a asociat cu următorii domni profesori universitari și secundari, și anume:

Președintele C. Știubeiu, profesor la Liceul-național.

Dr. Ar. Densușianu, prof. universitar.

Dr. C. Bottez, profesor universitar.

Dr. Alex. Bădărău, profesor la gimnaziul Alexandru-cel-Bun.

Dr. Gh. Lascăr, profesor la gimn. Alexandru-cel-Bun.

Dr. I. V. Praja, profesor la școala comercială și la Vasile-Lupu.

Dr. Gr. C. Buțureanu, profesor la școala normală Vasile-Lupu.

Dr. Gr. Urziceanu, profesor la Liceu.

Sub aceste auspicii, cu program bine stabilit și, pre lungă asociație, cu un corp profesoral ales, asociațiunea pune Liceul nou de domnișoare cu 1 Septembrie viitor la dispozițiunea onorabilului public.

Asociațiunea sperează, că sacrificiile materiale și munca intelectuală, care asociații le-au destinat acestei instituțiuni pentru a o pune la înălțimea cerințelor moderne, vor fi just apreciate, și societatea îi va oferi încrederea și binevoitorul său sprigin.

Pre lungă partea intelectuală și morală, asociațiunea va purta o deosebită grijă pentru educațiunea fizică a elevelor prin un menagiu cât se poate mai bun, prin o împărțire rațională a muncii, prin exerciții gimnastice și o igienă conștientă.

loace pentru a-și prelunge viața în fermecătorii, în descântece și vrăjitorii, în puterile fermecătoare ale cutărei sau cutărei plante și mai pre sus de toate în a găsi peatra înțelepciunii.

Progresul luminilor secolului al 19-lea însă a pus stavilă fantasmagoriilor și șarlataneriilor în forma de mai nainte, dar' a le stîrpi cu deservire n'a fost în stare. Noi șarlatani se iviră, numai în altă formă, făcând lumea fără de minte să creadă, că ei sînt în stare să vindece tot felul de boale cu medicamentele lor secrete. Acestia sînt șarlatanii, cari fac să dispară ca prin minune ori-și-ce reumatism, ori-și-ce otită, ori-și-ce suferință de stomac și de ficat ș. a., și cari promit, că prin măiestriile, prin farmecile și magiile lor fac să le crească înfumurărilor holtei spăni bărbile și mustățile cele mai frumoase; să dispară petele și coloritul neplăcut de pe fețele domnișoarelor, creștele de pe obraji și frunțile femeilor bătrâne, și cari promit a împodobi capetele pleșugale ale deșertilor flăcăi tomatnici cu bogate bucle undulătoare. Ei sînt făcătorii de minuni, cari cu câte-o sticlă cu picături pentru un florin, doi promit a regenera cu deservire pe cei slăbănogi, pe cei paralizați; tot ei, cari dau omului cu un picior în groapă puterea de viață din tinerețe.

Da, și astăzi mai sînt următori de ai lui St. Germain și de ai lui Cagliostro, astăzi în secolul luminilor! Și ei sînt astăzi cu atât mai periculoși, că ei înșeală acum nu pe regi, pe principii, pe conți și baroni, ci pe masele poporului, pe acei oameni din clasa de jos și de mijloc,

Liceul nou de domnișoare va cuprinde următoarele cursuri:

I. Cursul primar de patru clase, în care se vor primi ca externi și băieți între 7 și 10 ani; programul statului din școlile primare pentru băieți, plus limba franceză și germană, obligatoare.

II. Cursul liceal inferior și superior de șapte clase; programul statului.

III. Cursul umanitar de cinci clase pentru domnișoarele cari, fără a se destina la o anume carieră, doresc a primi o instrucțiune generală la înălțimea cerințelor societății culte de azi.

IV. Cursul secundar pentru domnișoarele, cari vor voi să facă studiile școlilor secundare de fete.

V. Cursul pentru lucru de mână, în toate clasele pentru elevele cari vor dori.

VI. Cursul de piano împărțit pe trei clase.

Program detaliat al cursului umanitar și pentru lucrul de mână, precum și condițiile de admisiune se vor publica în curînd în un deosebit prospect.

Pentru ori-ce informațiuni a se adresa la subscrisa directoroară, strada univesității Nr. 24.
D-șoara Cati Varlam.

Corpul didactic al „Liceului nou de d-șoare”.

Păr. C. Știubeiu, profesor la liceu, va preda religia. Dr. Aron Densușian, profesor la universitate, va preda limba română, limba latină și germană cursul superior. Dr. C. Bottez, profesor la universitate, va preda igienă. Alex. Bădărău, profesor la gimn. Alexandru-cel-Bun și școala comercială, va preda limba franceză curs superior și filosofia, estetica și pedagogia. Gh. Lascăr, profesor la gimn. Alexandru-cel-Bun, va preda matematicile. I. V. Praja, profesor la școala comercială și Vasile-Lupu, va preda matematicile. Gr. C. Buțureanu, profesor la școala normală Vasile-Lupu, va preda istoria, anticități și mitologia. Gh. Urziceanu, profesor la liceu, va preda științele fizico-chimice. Al. Suțu, profesor la liceu, va preda limba greacă, curs superior. M. Tipeu, absolvent al facultății de litere, va preda limba greacă, curs inferior. Cati Varlam, va preda limba franceză, curs inferior. T. Vasiliu, profesor la Alexandru-cel-Bun, va preda limba română și latină, curs inferior. D. Pastia, profesor la liceu, va preda geografia. V. Cocuz, profesor la școala comercială, va preda științele naturale. A. Carp, absolventă a școlii normale din Dresdă, va preda limba germană, curs inferior. Asp. Varlam, profesoară de piano. Elena Varlam, profesoară la școala normală de fete, profesoară de caligrafie și desen. Gav. Muzicescu, profesor la conservator profesor de muzică. Dimitrescu, maestru de gimnastică la liceu, maestru de gimnastică. C. Gros, profesor la conservator, profesor de piano, Corneliu Codrescu, profesor la școala comercială profesor de limba italiană. D-na Bonnet, profesoară de limba engleză.

Pentru cursul primar se vor angagia profesore prin concurs.

Două pedagoage repetitoare: una de partea literară și alta din partea științifică.

Pentru conversațiuni în limbi străine guvernante deosebite.

D-na Ida Simionescu, maestră de lucru de mână.

Directoroară, Cati Varlam.

Medicul Institutului, Dr. C. Bottez.

Varietăți.

(Un incendiu într-o casă de sănătate.)

O pensionară a casei de sănătate dela Clapton, un foburg din Londra, se închise într-una din zile trecute în camera sa, după o ceartă cu directorul stabilimentului, apoi își dete foc patului. După câteva momente flăcările izbucniră prin ferestrele ei și incendiul se întinse asupra întregii clădiri. O panică teribilă urmă, căci stabilimentul nu avea mai puțin de 250 pensionare, din cari un mare număr erau închise. Din toate părțile se auiau pipete și urlete îngrozitoare. Mulțumită de toate acestea silinț, lor supraumane desfășurate de înpiegații stabilimentului și de vecini, toți nebunii au putut fi puși în siguranță la timp; cât despre biata nebună, ea a fost cauza catastrofei, ea se baricadase atît de bine în camera sa, încât n'a putut fi scăpată și din corpul ei nu s'a mai găsit nimica decît o călcatină.

(Răsboiul.) S'a făcut socoteala tuturor răsboaielor, popor cu popor și secol cu secol, conștientând documentele oficiale pentru epoca noastră și pentru timpurile vechi.

Primul rezultat al acestei socotele este, că dela răsboiul Troiei până acum, n'a trecut nici un an fără răsboiu pe suprafața globului.

Al doilea rezultat dă un total de minimum 40 milioane oameni dela 20—30 ani omorîți, în fiecare secol în aceste neîncetate răsboaie politice, religioase sau internaționale.

(Macul selbatic.) Această floare frumoasă de câmp n'a fost creată pentru plăcerea ochilor; ea este și folositoare fiind înzestrată cu proprietăți calmante, de cari ar trebui să ne folosim mai des. Macul selbatic conține oare-care cantitate de opium, însă întrebuințarea lui nu este periculoasă.

El este un remediu ce nu este destul de întrebuințat mai cu seamă de către țărani, cari ar pute să-și facă provizii fără nici o cheltuială.

Macul selbatic, dîce „Economia Națională”, este folositor cu deosebire în contra guturaiului și a iritațiunilor de pept însoțite de tuse obositoare.

Dosa mijlocie este cam de cinci grame pe ci sub formă de infusiune (ceai) făcută în cantitatea de apă ce își propune cineva să bea în 24 de ore. Dacă vom să facem, ca o persoană, care tușese mult, să poată dormi bine, să facă un ceaiu, punându-se o dosă de floare de mac în cantitatea de apă ce poate să o bea într-o seară.

Se poate încerca de a face să doarmă prin acest mijloc și persoane, care nu pot dormi din alte cauze diferite de tuse.

(Turbarea paralică la om.) Dr. Gama-leia, ajutorul directorului institutului bacteriologie din Odessa, publică 20 observațiuni, din cari reiese, că turbarea paralică deodată apare la om, că paralisiile rabice sînt primitive și nu consecutive excitațiunilor sau convulsiunilor, cari le-au precedat.

Unele din aceste observațiuni sînt personale, altele împrumutate dela autori din toate timpurile dela Van Swieten până în zilele noastre și sînt împărțite în 3 grupe. În întâiul grup, începutul maladiei prin părțile mușcate; al doilea prin părțile, cari n'au fost mușcate și al treilea paralisi tipice urmînd simptomele comune ale turbării.

(Disparațiune.) De câteva zile nu se mai vorbește la Paris, decît despre strania disparițiune a unei femei tinere măritată de trei ani cu un funcționar înalt al unei principale administrațiuni a statului.

Acum câteva zile, doamna X... eși de acasă, pe la două ore după prînz, pentru-ca să facă câteva visite. Seara însă nu mai apărî de loc la domiciliul conjugal, și de atunci toate căutările făcute pentru a-i da de urmă rămăseră zadarnice.

Până la șese ore seara s'a aflat cu exactitate întrebuințarea timpului său. Cea din urmă persoană, la care s'a dus doamna X..., șede în cartierul dela Madeleine.

Această doamnă, veche prietenă a familiei X... a afirmat, că pe timpul visitei d-na X... se arătase, ca de obicei, veselă, vorbind mult despre cei doi copii ai ei, pe care îi adora, și manifestă dorința de a-i duce la țeară.

Fi-va o fugă din dragoste sau o crimă! E imposibil de a se aminti nici chiar un moment ipotesa dintăiu.

Căsătoria s'a făcut acum trei ani, în condițiuni romanesce.

Tinera mireasă aparținea uneia din familiile cele mai considerate din colonia americană.

(O meserie nouă.) Judecătorii francezi nu sînt galanți de loc: ei au condamnat și pe ei.

Doamna Roy, o oacheșă în destul de no-tase o de vre-o trei-șeci și cinci de ani, inven-accidenterie originală de tot. Ea umbla după

Vedea farmacia, iute o împuldeala în fața vre-unei și privia pe rănița Roy trecea prin mulțime Roy izbucnia în plăcerea era leșinat, doamna

— Sărmanul meu și țipa cât o lua gura. ră, ca să-l conduc acasă. Iute, iute o trăs-

Adesea spișerul și age- fi scăpați de victimă alergau să încantați de a ră, în care puneau pe rînit. Iute o trăs-

Doamna Roy, tot plîngînd, se turi cu „sărmanul vîr” și da ordin să ală-ducă într-o stradă foarte puțin frecventată. on-lo ea părăsia pe tovarășul ei, după-ce mai în-ii căuta prin buzunar în mod conștient.

Șiretlicul acesta îi isbuti de mai multe ori. Dar' într-o bună zi ea dete peste un rînit, care se desmeteci la timp pentru a protesta în contra pretențiunilor doamnei Roy.

Doamna Roy fu arestată și condamnată la trei luni de închisoare.

Din public.)*

Convocare.

Adunarea despățimîntului XI (Selagian) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” e convocată pe 4 August st. n. a. c. în comuna Bucium. Tot atunci și tot acolo se va ține și adunarea generală a „Reuniunii femeilor române selagiane”.

Șimleul-Silvaniei, în 22 Iulie 1887.

Pentru presidiu:

A. Cosma,
secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Posta ultimă.

Constantinopol, 27 Iulie n. O iradă imperială ce s'a publicat ieri dispune trimiterea acasă a rezervistilor.

După o scire a „Agenței Reuter”, guvernul bulgar continuă a stăruî pre lungă Poartă, ca să iee o hotărîre în privința alegerii prințului de Coburg. Ambasadorul rusesc Nelidoff a făcut Porții o comunicare privitoare la Bulgaria, al cărei cuprins însă nu e cunoscut încă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 28 Iulie n. Aseară s'a lovit pe Dunăre vaporul local „Fecske” cu o nae de mărfuri. Cel dintăiu a suferit stricăciuni. Pasagerii au scăpat, rămînînd numai cu spaima.

Sofia, 28 Iulie n. Emigranții din Constantinopol au cerut amnestie. Stransky a permis la patru emigranți reîntoarcerea. Ceialalți încă vor căpăta amnestie, afară de cei condamnați prin sentențe judecătorești.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

(Va urma.)

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.